

Posedai tot felul de obiecte electrice

Mircea Cărtărescu

tu ești altfel făcută decât mine. tu mă înspăimânți.
tu ești un monstru. mi-e frică de tine.
ai lucruri pe care eu nu le am. ai sâni, de pildă,
ai tupeu.
ai o grămadă de rochii, ai rude cu grade universitare.
și, doamne cum îți picură părul până pe șale
ca un camion fructexport, fantomatic și moale
care ar trece pe dorobanți.
și ai șolduri, și ai pandalii, ai amanți...

inconștientul tău trebuie să fie așa uriaș
încât ar putea să reducă el singur diferența dintre sat și oraș
să pună capăt valului de violență și pornografie
cu doar un gest, sau o alifie.
nu, dacă tu ai fi un film documentar despre valențele elementelor chimice
iar eu o tablă pe-un acoperiș de siloz
tot n-am fi fost așa de străini
în realitatea cu atheneuri, caberneturi, mașini.

tremur când mă atingi. mi se face rău când îți aud vocea la telefon.
de ce trebuie să existe o ființă ca tine?
și de ce trebuie acum să nu mai existe?
bestie, pistruiato și fufo,
feregea peste maxilare de tinichea,
gâsco.